

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Пловдив , 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и седми юли, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова
Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Божидарка Тодорова Попова (АП-Пловдив)
като разгледа докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за
възобновяване № 20215000600338 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава 33 от НПК.

С присъда № 260020/22.10.2020г., постановена по НОХД № 20/2020г.
по описа на Районен съд гр.Пазарджик, осъденият А.П.. БЛ. е признат за
виновен в това, че на 19.06.2019г. в гр.П. е управлявал моторно превозно
средство след употреба на наркотично вещество - кокаин, поради което и на
основание чл.343б, ал.3 вр. чл.55, ал.1, т.1 и ал.3 от НК е осъден на три месеца
лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок
от три години съгласно чл.66, ал.1 от НК.

На основание чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК му е наложено наказание
лишаване от право да управлява МПС за срок от четири месеца.

Първоинстанционният съд се е произнесъл относно вещественото
доказателство и разноските по делото.

По повод въззивна жалба на осъдения Б. и протест на Районна
прокуратура гр.Пазарджик съдебният акт е бил предмет на въззивен контрол.

С решение № 260063/27.04.2021г., постановено по ВНОХД № 610/2020г., Окръжен съд гр.Пазарджик е изменил присъдата на Районен съд гр.Пазарджик, като е увеличил размера на наказанията лишаване от свобода и лишаване от правоуправление на една година. Потвърдил е съдебния акт в останалата му част.

Поради липса на процесуална възможност за касационно обжалване, присъдата на първоинстанционния съд е влязла в сила на датата на постановяване на въззивното решение.

Осъденият е подал искане за възобновяване на производството по делото. Излага доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.

Пред Пловдивския апелативен съд осъденият Б. не се яви и не упражни лично правото си на защита. С молба навежда допълнителни съображения в подкрепа на искането си

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че искането за възобновяване е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение. Счита, че не са налице сочените от осъдения нарушения на материалния закон и процесуалните правила, наложеното наказание е правилно определено и справедливо.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с данните по делото, обсъди становищата на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване в пределите на правомощията си, установи следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.3 от НПК, от надлежно легитимирана страна по чл.420, ал.2 от НПК. Негов предмет е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК, който не подлежи на проверка по касационен ред и е влязъл в сила. В него се съдържа позоваване на основанията по чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, които са основания за възобновяване на делото.

Разгледано по същество, с оглед очертаната в него аргументация, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според правната доктрина и постоянната практика на ВКС при преценка за наличието на основанието по чл.422, ал.1, т.5 от НПК следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за проверка на влязлата в сила присъда и допълнителна гаранция за нейната правилност. Неговата цел е да установи наличието на изрично предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, от категорията на съществените, са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на акта, които пороци да поставят под съмнение правилността, законосъобразността и справедливостта му. Трябва да се анализират степента на влияние на съдържащото се в основанието за възобновяване върху приетата фактическа обстановка по делото, направените правни изводи и определеното наказание и ще доведе ли до промяната им това обстоятелство.

Настоящият съдебен състав не констатира наличието на сочените в искането процесуални нарушения, опорочаващи влязлата в сила присъда, допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото и пропуснати от въззивната инстанция.

Не са налице пропуски в доказателствената дейност на двете съдебни инстанции, които да сочат на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и да са основание за възобновяване на производството по делото. При преглед на съдопроизводствените им действия не се установява да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането, проверката и анализа на различните доказателствени източници. Първоинстанционният и второинстанционният съд, в рамките на събраната доказателствена съвкупност, са извършили самостоятелен, обстоятелствен, всестранен и прецизен анализ на всички доказателства, поотделно и в съвкупност. Не се констатира допуснати от решаващите съдилища нарушения на процесуалните изисквания на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК. Доказателственият анализ, изложен в техните съдебни актове, е правилен, обективен и в синхрон с изискванията на горепосочените законови текстове. Въззивният съд, от една страна, е дал своята оценка за доказателствената

дейност на първата инстанция, а от друга - е направил самостоятелен анализ на доказателствата и доказателствените материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, като изключително подробно и аргументирано е изложил крайните си изводи в мотивната част на постановения съдебен акт.

Видно от изисканата от Районен съд гр.Пазарджик информация от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр.Пазарджик за деянието, за което осъденият Б. е признат за виновен, няма приключило административнонаказателно производство. Принципът за недопускане на двойна наказуемост за едно и също деяние не е нарушен.

Не могат да се направят изводи и за неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, тъй като липсват пороци при формиране на вътрешното убеждение на първоинстанционния съд и въззивния съд по фактите и спрямо установеното от фактическа страна.

Престъплението по чл.343б, ал.3 от НК е транспортно престъпление на просто извършване. За да е осъществен неговият престъпен състав е необходимо да се установи употребата на наркотични вещества или техни аналози. Със самата употреба се поставя в опасност нормалната и безаварийната транспортна дейност, лични и имуществени интереси на неопределен брой физически и юридически лица. Това прави деянието общоопасно престъпление.

Неприлагането на чл.59, ал.4 от НК от решаващите съдилища, т.е. неприпадане от наказанието лишаване от право да управлява МПС на времето, през което за същото деяние осъденият е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право, не е основание за възобновяване на делото. С разпоредбата на чл.417 от НПК законодателят е предвидил възможност този пропуск да се отстрани от прокурора, като той приложи чл.59 от НК при привеждане в изпълнение на влязлата в сила присъда.

Не е налице и основанието на чл.348, ал.5, т.1 от НПК, за да се приеме, че наложеното наказание на осъдения Б. е явно несправедливо. Следва да се отбележи, че в искането не се съдържат конкретни доводи в подкрепа на тезата за несправедливост на определените санкции.

Всяка една от двете инстанции е изложила достатъчно съображения по въпроса за индивидуализацията на наказанието, така че волята на съдилищата относно вида и размера на санкциите може да се проследи и провери. Тази на Окръжен съд гр.Пазарджик е формирана и в съответствие с доказателствата по делото и със закона. Съобразена е със смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Пловдивският апелативен съд счита, че определените наказания на осъдения от въззивната инстанция, по вид и размер, са в унисон с осъществяване на целите на специалната и на генералната превенции. Те са съответни на чл.36 от НК, поради което липсват основания за намеса и тяхното намаляване по реда на възобновяването. Съобразени са с обществената опасност и моралната укоримост на престъплението.

Предвид гореизложените съображения Пловдивският апелативен съд намира, че не са налице основанията на чл.422, ал.1, т.5 от НПК вр. чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и на въззивното решение. Поради това искането на осъдения за възобновяване на производството по делото, като неоснователно, следва да се остави без уважение.

С оглед на горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения А.П.. БЛ. за възобновяване на производството по ВНОХД № 610/2020г. по описа на Окръжен съд гр.Пазарджик и НОХД № 20/2020г. по описа на Районен съд гр.Пазарджик.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

